

Cămașa ta

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- O-mbrac atunci când drumul către mâine
Îmi pare-abrupt și greu de străbătut,
Cămașa ta miroase-a miez de pâine
Din ziua-n care timpul s-a născut.

O port așa, ca pe-o a doua piele,
M-ascund în ea, în tine mă strecor,
Dansez tango pe albele-i podele
Și-o căptușesc cu vise când mi-e dor.

În zori de zi, refugiul meu din lume,
Cămașa ta, iubite,-i un păcat
Pe care-l fac strigându-te pe nume,
Miroase-a mosc și-a zahăr vanilat.

- O uit voit când zorii te sărută
Cu lacrimile primelor zăpezi,
Cămașa mea-i povestea ne-ncepută
În care-aștept, iubito, să te pierzi.

Apoi s-o-mbrac și să te port cu mine
Prin orice vis, pe-un alt meridian,
Să simt parfumuri calde, feminine,
Cum mă-nvelesc, să ard ca un vulcan.

În dimineți, când treci prin casă goală,
Cămașa mea, pe trupul delicat,
Dansează vals. Deci, spune-mi, ești reală?
Atât de bine semeni c-un păcat.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș